

Monstret

Av: Aina Petterström

Kapitel 1 Ljuden

Emma vände sig om mot dörren.

- Hallå, Emma håll i oljan! sa Alice irriterat.
- Förlåt! Men hörde du inte ljudet? svarade

Emma.

- Nej, men fokusera nu!
- Emma, Alice nu får ni vara tysta! nästan skrek deras kemilärare Mia.

Emma himlade med ögonen och började jobba.

Plötsligt hörde både Emma och Alice det skrapande ljudet i golvet.

- Det var det ljudet jag menade, hörde du? sa Emma till sin bästis.

- Ja, vad var det för något? svarade Alice nervöst.

Emma ryckte på axlarna. De var nu ensamma kvar i klassrummet med läraren Mia. Skolan hade nyss slutat och alla deras klasskompisar hade gått hem, men Mia ville att de skulle vara kvar och göra klart sin kemiuppgift.

Det knackade på dörren och Leo stack in huvudet.

- Mia, Måns har ramlat ner från klätterställningen. Du måste komma! sa Leo.
 - Okej, jag kommer. Ser nu till att göra klart uppgiften tjejer, så kommer jag snart tillbaka, sa Mia lite irriterat.
 - Hej, sa Leo som stannat kvar i klassrummet till Emma och Alice.
 - Hej, svarade Alice argt.
 - Vad håller ni på med? Hann ni inte klart på lektionen, vi hade ju 30 minuter på oss, sa Leo kaxigt.
- Det var för att vi hörde... började Emma säga men som blev avbruten av Alice som snabbt hittade på en ursäkt.
- Stick här ifrån Leo, du stör! sa Alice.
 - Okej, jag går, svarade Leo surt.

Emma hade suttit tyst hela tiden bredvid Alice. Hon gillade inte riktigt Leo

Kapitel 2 Rädslan

Nu var de alldeles ensamma i klassrummet. Det hade börjat bli mörkare ute eftersom det var höst. Emma ryckte till, ljudet var tillbaka.

- Alice, kom igen, vi gör klart detta nu så vi kan gå här ifrån, viskade Emma.

- Ja, bäst att bli klara innan stränga Mia kommer tillbaka, svarade Alice.

De jobbade snabbare än förut, utan att säga ett ord till varandra.

Plötsligt öppnades dörren med ett ryck och Mia kom in.

- Är ni klara nu tjejer? frågade Mia argt.

Alice nickade på huvudet och sa:

- Vi blev nyss klara!

De reste sig upp och gick mot dörren. På vägen hördes ljudet igen. Det lätt som en stol som drogs mot golvet.

- Sluta med det där ljudet! sa Mia irriterat.

Alice och Emma kollade på varandra. De stod flera meter ifrån närmaste stol.

- Hej då, sa Emma snabbt.

Nu fick hon äntligen lämna den läskiga kemisalen.

Emma och Alice kom inspringande från rasten. De hade lekt pjätt på klätterställningen med Adam, Måns, Sara, Wilma och Oscar. De hade haft jättekul. När de kom in slängde de av sig skorna och jackorna och öppnade försiktigt dörren. Innan de tog upp matteboken kollade de på klockan och såg att de var fem minuter försenade.

Emma tänkte på kemilektionen tidigare på morgonen och de konstiga ljuden. Hon kunde fortfarande känna det obehaget som hon hade känt när hon hörde ljudet.

Plötsligt kände hon att någon nuddade henne på ryggen. Hon vände sig snabbt om men ingen var där förutom Leo och William som var helt inne i matteboken. Även om Emma inte såg något konstigt tyckte hon det kändes som om någon tittade på henne. Hon rös till, det kändes likadant som det hade gjort i kemisalen tidigare idag. Hon konstaterade att hon var rädd.

- Undrar vad det var för konstigt ljud i kemisalen? Jag vågar knappt gå dit igen!
Trots att Emma viskade till Alice så hörde Leo precis vad hon hade sagt. Han flinade och reste sig upp.
- Har ni hört allihop? Emma är jätterädd för att hon tror att det finns ett spöke i kemisalen!

Det var så typiskt Leo att alltid vara så taskig. Emma önskade ibland att hon var lite mer som Alice som vågade säga ifrån. Emma var väldigt rädd för att säga ifrån när någon var dum.

- Vem tror på spöken egentligen, typ tvååringar?! Och om du träffar spöket får nog Alice komma och hålla dig i handen!
skrattade Leo.

Emma kände hur tårarna började forsa ut och hon sprang gråtande ut i kapprumet och satte sig på en bänk där och grät.

- Du är så sjukt taskig Leo!! ropade Alice.
Men precis när hon skulle springa ut till Emma stoppade Maggan, deras mattelärare, henne och sa:
- Stopp där! Marcus går du och kollar vad som har hänt med Emma?

Marcus var den nya elevassistenten som hjälpte fröken i klassen. Han jobbade på en högstadieskola innan. Emma tyckte han var väldigt snäll och han var ofta med och lekte på rasterna. Hon blev lättad när det var Marcus som kom ut till henne. De pratade om vad som hade hänt och Marcus tröstade Emma. Han gav henne en näsduk att torka av tårarna på och så frågade han om hon ville ha en halstablett och det ville hon. Sedan kändes allting mycket bättre

Kapitel 3 Affischen

När Lasse (skolans vaktmästare) satt i personalrummet och drack kaffe och kollade i dagens tidning såg han att det stod " **ETT MONSTER PÅ BYSKOLAN**" jättestort på framsidan. Han tyckte att det var spännande nyheter och satte upp artikeln på anslagstavlan som fanns i personalrummet.

Ungefär en timme senare kom skolans rektor in i personalrummet. Han tyckte inte det var lika spännande som Lasse hade tyckt. Han fick panik istället och vände på tidningen och skrev med en svart witebordpenna " **INGET MONSTER PÅ BYSKOLAN**". Sedan gick han snabbt därifrån.

Emma gick in i personalrummet för hon skulle se om Mia (hennes lärare) var där. Och då fick hon syn på lappen. Hon tyckte att det var en konstig lapp och bestämde sig för att visa den för de andra. När hon tog ner den från anslagstavlan och så såg hon att det fanns en artikel på baksidan.

- Monster på Byskolan, läste hon tyst för sig själv och förstod direkt att ljuden hon hade hört måste komma från monstret!

Efter skolan kom Alice hem till Emma. Emma förklarade för Alice vad hon hade sett och de bestämde sig att gå ner till skolans källare dagen efter och kolla om de hittade något där.

Kapitel 4: Upptäckten

När Emma kom fram till skolan letade hon efter Alice men hon hittade henne ingenstans. Hon gick in och satte sig i klassrummet och väntade på henne där istället.

Men Alice kom aldrig till skolan, det visade sig att hon var sjuk. De hade ju bestämt att de skulle gå ner till källaren och kolla om det fanns något mystiskt där! Bara tanken på att gå ner dit själv gjorde Emma jätterädd, men hon kunde heller inte bara låta bli!

Förmiddagen gick i snigelfart men det var nog för att Alice inte var där. När det äntligen hade blivit lunchrast bestämde hon sig för att gå ner i källaren ändå.

Hon smög ner för den mörka trappan och när hon tryckte ner handtaget på källardörren gnisslade det jättehögt.

Emma vände sig snabbt om och kollade om det fanns någon där men hon var helt ensam. Hon öppnade dörren och det var kolsvart. Sen kände hon på väggen och försökte hitta lysknappen. Hon tände lyset och hostade till, det var jättemycket damm där nere. Det hade inte varit någon där på väldigt länge. Det en massa stolar, lådor och en bokhylla med böcker i vid ena väggen. Och i det högra hörnet av rummet var det en dörr till. Hon flyttade några stolar som stod i vägen, öppnade dörren och tände lyset.

- AAAAAAAAAHAAH!!! skrek Emma plötsligt. Hon hade fått syn på en liten varelse som var brungrå, lurvig och ungefär samma storlek som en tax. Den morrade mot henne och visade sina vassa tänder.

Emma ryckte i dörrhandtaget men dörren hade gått i baklås! Hon vände sig mot varelsen, den stirrade på henne med en lömsk blick. Hon rös till! Det droppade dregel från dess mun.

- HJÄÄÄLP! ropade Emma.

Kapitel 5 Dikten

Emma och Alice gick i korridor efter skolan har slutat, på väggen satt ett papper. Emma läste:

DET ÄR BARA TÖNTAR SOM TROR PÅ MONSTER!!!!!!!!!!

T ypiskt småungar!

Ö vernaturligt finns inte!

N är man tror på monster!

T ro inte på allt!

I dioter tror på monster!

G alenskaper!

T ror du på monster så är du en tönt!

Emma kände sig kränkt. Hon förstod inte vad som hade hänt med monstret. Vart det hade tagit vägen och vad det egentligen hade hänt och hon var inte säker på om hon trodde på monster eller inte. Det var ju ingen hund utan det var ett monster...väl?!

Emma och Alice tittade på varandra med en undrande blick.

- Hallå, är det någon där inne?

Emma hörde direkt att det var Marcus, klassens hjälplärare som var där utanför.

- Marcus, jag är här inne! Dörren har gått i baklås så jag kommer inte ut härifrån.

- Okej, jag ska försöka öppna dörren på något sätt, sa Marcus lite stressat.

- Skynda dig, jag vill inte vara här längre!

- Jag försöker, sa Marcus nu lite smått panikslagen.

Emma lutade sig mot dörren och med ett brak föll hon plötsligt bakåt. Marcus hjälpte Emma upp på fötter igen och båda tittade in i rummet där monstret hade varit. Rummet var tomt, helt tomt!

Marcus frågade vad Emma hade varit så rädd för. Hon svarade inte utan började storgråta. Marcus kramade om henne och så gick de därifrån. På vägen upp för trappan tänkte Emma på vad det egentligen var hon hade sett och på var monstret hade tagit vägen.

Så fort skoldagen tagit slut tog Emma upp sin mobil och ringde Alice och berättade precis allt.

Emma undrade vem det var som hade skrivit dikten.

- Spännande dikt!! Den stämmer verkligen, de som tror på monster är verkligen tontar! sa Leo med en säker röst. Han tittade på Emma.

- Är det du som har skrivit den? frågade Alice.

- Det vet man aldrig... Det var tur att Marcus kom och räddade dig igår förresten! Sedan gick han iväg med beslutsamma steg.

När de inte såg Leo längre sa Emma:

- Han måste ha sett mig och Marcus igår.

De tog ner dikten och slängde den i papperskorgen. Sen var Alice tvungen att gå hem för hon skulle på sin dansträning. Emma gick in i biblioteket och satte sig i soffan.

Kapitel 6 Boken

Emma hade tänkt att leta efter en bok om taxar för hon tyckte monstret var jättelik en tax. Hon gick till hyllan där det fanns faktatexter om hundar, och hittade en bok om taxar och började läsa:

TAX

Utseende: Det finns tre olika sorters tax: strävhaarig, korthaarig och långhaarig. Kroppen är lång, benen korta och svansen lång och hängande. Huvudet är långt och den har långa, hängande öron. Taxen väger ca 9kg och brukar bli upp till 35cm. De är bruna, svarta och gråa.

Föda: Taxar äter olika typer av kött. De är allätare.

Livsstil: Långhaariga taxar är sällskapshundar. Strävhaariga och korthaariga är jakthundar. Taxar kommer ursprungligen från Tyskland. De lever 14-17 år.

Emma blev lite rädd när hon tänkte på att korthåriga taxar var jakthundar för den hon hade sett i källaren var det. Hon bestämde sig att hon skulle gå hem och bestämma med Alice imorgon vad de skulle göra.

Kapitel 7: Blandningen

När Emma och Alice träffades utanför kemisalen pratade de om monstret. Emma berättade att hon hade läst om taxar dagen innan. Hon hade bland annat läst att taxen från början var en jakthund men nu mer användes som sällskapshund. Därför misstänkte Emma att monstret var kanske inte något monster utan en tax som fått i sig något från kemisalen. Och kanske var det det som tagit fram all den aggressivitet som kan finnas i en jakthund men upphöjt till två!!!!

Förutom tankar om taxar och monster så var Emmas huvud fullt av hämndtankar och alla handlade om Leo, den där jävla Leo!

Plötsligt kom Wilma springande mot toaletten. Emma och Alice tittade på varandra och sedan sprang de efter henne.

När de kom fram till skoltoaletten hade Wilma låst toalettdörren.

- Vad har hänt Wilma? frågade Emma.

Wilma svarade inte.

- Öppna dörren, snälla! bad Alice.

Dörren låstes upp och man såg att Wilma hade gråtit.

- Vad har hänt? sa Emma.

- Leo är så himla jobbig! När jag gungade så sa han att jag inte fick gunga för att han ville ha gungan. Då sa jag att han inte fick den och då tog han sin boll och sköt den rakt på mig, snyftade Wilma.

Nu fick Emma nog av Leo och hon kände att det bubblade av ilska i hennes kropp.

Efter kemi lektionen hade de tiorast, Emma och Alice satt på en bänk och pratade och Emma kom på världens bästa ide. Hon förklarade för Alice att de kunde göra ett eget recept för att locka fram monstret och skrämma Leo. Alice var lite skeptisk, men till slut gick hon med på det.

När skolan hade slutat gick de hem till Alice för att klura ut vad de skulle använda som lockbete. Emma kom på att hon hade läst om att taxar var allätare och efter en stund hade de bestämt vad de skulle använda för ingredienser för att locka fram monstret.

Recept

1 dl torrfoder

0,5 dl hundgodis

1 dl leverpastej

De gick till ICA och köpte alla ingredienser. När de kom hem hos Alice igen så mixade de ihop alla saker de hade köpt och la det i en flaska. De bestämde sig för att ta med flaskan till skolan dagen efter

Kapitel 8 Hämnden

Emma och Alice hade bestämt att de skulle träffas en timme innan skolan började. När klockan var 07.00 som bestämt så träffades Emma och Alice. Det de hade mixat ihop dagen innan skulle de hålla ända från rummet där Emma hade sett monstret, och fram till städerskans gamla förråd. Städern använde inte det förrådet längre utan hon använde ett nytt så det stod tomt.

De smög ner för källartrappan, öppnade första dörren. Den knarrade som den hade gjort förra gången Emma var där. De hällde ut lockbetet i en linje från källardörren, upp i trappan och ända fram till den gamla städerskrubben. Sedan fick de bara sitta och hoppas på att deras plan skulle fungera.

Emma och Alice hörde att det var något som gick i trappan. De sprang och gömde sig bakom dörren till städerskrubben. Emma kikade ut från gömstället och såg att det var monstret som kom. De hörde hur monstret gick in i städerskrubben.

Emma smällde igen dörren och vred om nyckeln som satt i dörren och sen andades de ut.

När det var lunchrast så gick de tillbaka till städerskrubben. Emma ställde sig utanför dörren och vaktade medan Alice skulle försöka få dit Leo.

Hon sprang direkt till gungorna för att leta efter Leo. Hon såg att han gungade precis som hon hade tänkt.

- Leo, kan du följa med mig en stund?
- NEJ! svarade han irriterat.
- Men... Det är en jättespännande sak här borta, sa Alice och pekade mot ingången till byggnaden som städerskrubben var i.

Emma såg att Alice och Leo kom inspringande mot henne.

- Kolla härinne! sa Emma.

Emma öppnade dörren så den var lite på glänt. Leo gick närmre och närmre och när han var precis vid dörröppningen så puttade Alice in honom. Emma stängde och låste dörren.

- Här har du för att du har varit så taskig mot oss, ropade Emma.

Kapitel 9 Sanningen

De hörde ett skrik .

- Hjälp, släpp ut mig!” och ett morrande och fräsande ljud från monstret.

När de var säkra på att Leo verkligen hade blivit skrämmd så öppnade de dörren och släppte ut honom. Leo och monstret rusade ut samtidigt, Leo sprang ut till skolgården och monstret ner i källaren.

Emma vaknade av att hennes mobil ringde. Det var Alice. De pratade i ungefär 20 min. De pratade om hur de skulle göra med monstret. Alice kom på att de kunde fånga in monstret på något sätt och lägga den i en låda, sedan åka till lastbilspareringen och smuggla in lådan i en lastbil. Alice pappa jobbade med att lasta in och ut alla saker i lastbilarna.

När Emma och Alice träffas på skolan så bestämde de att de skulle försöka fånga monstret under tiorasten och lunchrasten. På väg till klassrummet stötte de ihop med Leo.

- Hej...förlåt för att...jag har varit taskig mot er och alla andra! Men det är för att jag knappt har några vänner och även om alla lyssnar på mig och så, så känner jag mig ganska ensam... sa Leo lite ursäktande.

Emma blev väldigt förvånad och hon fick lite skuldkänslor över att de hade stängt in honom med monstret.

- Det gör inget, förlåt för att vi stängde in dig med monstret. Men nu måste du vell ändå tro oss att det finns ett monster här på skolan?! sa Emma.
- Ja nu vet jag att det finns ett monster på skolan! svarade Leo glatt.
- Bra, då får du hjälpa oss att fånga monstret och ta den till lastbilsparkeringen! sa Alice.
- Okej, jag kan hjälpa er! sa Leo lite nervöst.

När det ringde ut till tiorasten så sprang Emma, Alice och Leo ner till källaren. De hade hittat en flyttkartong utanför deras klassrum. Alice bar den och det var hon som skulle fånga monstret.

De öppnade de två dörrarna och så gick Alice in i rummet där Emma hade sett monstret. När Alice tände ljuset så gnydde monstret och Alice passade på att fånga in det.

Sen gick de upp för källartrappan och öppnade dörren till städerskans gamla städskrubb och lade kartongen därinne.

När skolan var slut så gick Emma, Alice och Leo till lastbilsparkeringen. När de var framme så såg de en lastbil som var öppen. De smög dit, i lastbilen var det fullt av kartonger som såg exakt ut som den de hade. De la in kartongen där och sprang iväg.

Nu hade de löst två problem på samma dag - Leo och monstret! Och både Emma och Alice hade upptäckt att Leo faktiskt var en bra person och de började tycka han var riktigt snäll!!!